

Peters Julekalender

Jul i Ringe

Det blev en rigtig god fødselsdag. Moster Ellen kom allerede fredag eftermiddag, for hun havde fået fri om lørdagen. Vi hentede hende på stationen, da hun kom med toget fra Odense, for hun havde aldrig besøgt os i Ringe før. På vej hjem mødte vi en masse soldater, der kom kørende i store vogne og en af dem havde en kanon efter sig. Mor sagde, at der var manøvre for tiden, og det måtte være hårdt for soldaterne, der skulle sove ude i det fri. Jeg syntes, det var spændende at se, for mig og Ulrik legede tit med vores små soldaterfigurer. Vi har efterhånden temmelig mange både nogle, der ligger ned med deres geværer og nogle der marcherer, og Ulrik har en soldat, der har en flammekaster i hånden. Jeg har osse en lastbil, der ligner den, jeg så, da vi hentede Ellen. Ulrik og jeg leger rigtig godt sammen, nu hvor han er blevet ældre.

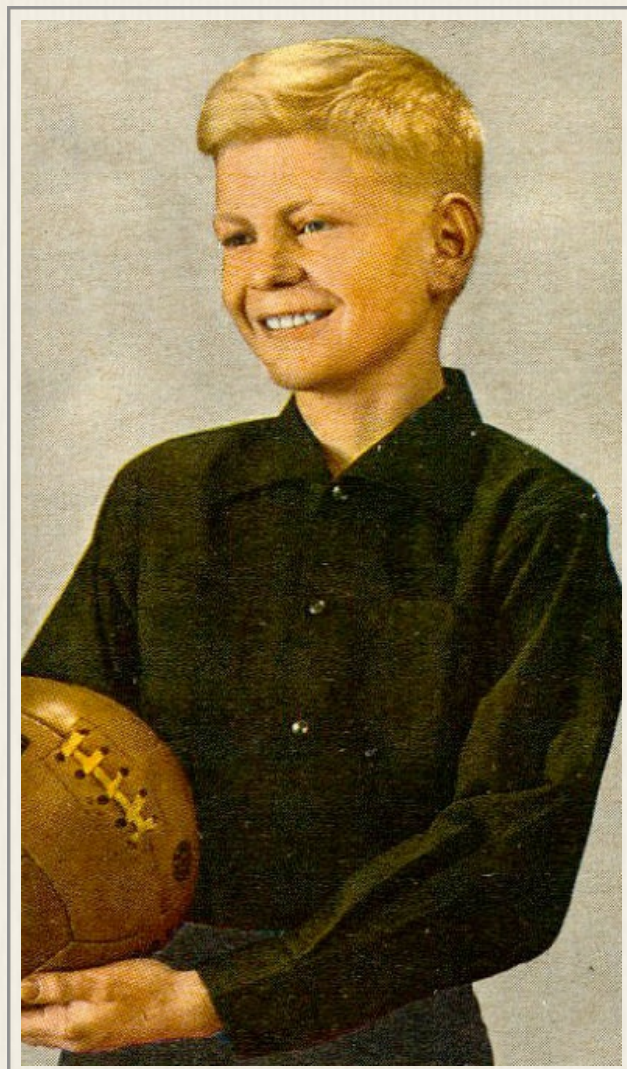
Det er altid spændende at få gaver til jul og når jeg har fødselsdag. Af mor får jeg som regel noget, jeg ønsker mig, med far er det lidt anderledes. Det er som regel noget, som jeg slet ikke har ønsket mig, men som jeg alligevel bliver glad for. Af mor fik jeg en tankstation med garage i Lego. Der er en port i garagen, som automatisk lukker op, når en bil kører ind. Det var lige sådan én, jeg havde ønsket mig. Af far fik jeg de tre første bind af Grimbergs Verdenshistorie. Det var lidt kedeligt, men der var masser af billeder i bogen, så mon ikke jeg blir' glad for

dem. Der er 16 bøger i serien, så jeg ved nogenlunde, hvad jeg får til jul og fødselsdage af far de næste mange år. Nåh, så galt går det nu nok ikke. Efter at ha' fået gaverne af mor og far skyndte jeg mig ind til Ellen, for jeg var spændt på, hvad jeg ville få af hende. Jeg fik to bøger, som hun havde fundet i et antikvariat. Hun fortalte, at det var et sted, hvor de solgte brugte bøger, men det var jo det, der stod i bøgerne, der var det vigtigste og ikke om de var nye eller ej. De to bøger så nu næsten nye ud. Den ene bog hed Robinson Crusoe. Den handler om en sømand, der lander på en øde ø, sagde Ellen, og så ville hun ikke fortælle mere. Det lyder rigtigt spændende. Den anden bog hed Oliver Twist og den er sikkert osse god. Ellen er altid god til at finde spændende bøger til mig.

Af Rasmus fik jeg en læderfodbold. Der var en blære inden i, som først skulle op og så skulle bolden snøres med en læderstor. Det må far hjælpe mig.

Jeg holdt ikke fødselsdagsfest med mine klassekammerater, som jeg plejede at gøre i Sallinge. Jeg kender ikke rigtigt alle drengene endnu, så det må vente til næste år.

Om eftermiddagen kom Per cyklende fra Sallinge og det var jeg rigtig glad for. Jeg fik en Tekno-bil af ham. Det var en soldaterbil med en kanon på ladet og som kunne skyde med tændstikker. Vi skulle selvfølgelig prøve kanonen, så vi satte alle mine og Ulriks soldater op og med bare ét skud, kunne vi vælte dem alle sammen. Det var bare alle tiders gave. Senere gik mig og Per en lille tur og jeg viste ham skolen, som han syntes, var meget stor. Da vi gik hjemad, viste jeg ham friluftsbadet og vi blev enige om, at han skulle komme til sommer, når der var vand i bassinet, og så skulle vi prøve at snyde os ind gennem hegnet bag vores have. Det grinede vi lidt af, og jeg følte det lidt, som når vi legede i Sallinge. Sidst på eftermiddagen måtte Per jo cykle hjem og jeg fik sådan underlig fornemmelse i maven, da jeg så ham forsvinde nede ved hjørnet. Jeg følte mig pludselig helt

alene, selv om jeg jo har det godt i Ringe. Det er ikke hver gang, jeg tænker på Sallinge, at jeg bliver ked af det. Det er mest, når jeg ligger i sengen, lige før jeg skal sove, at jeg mindes alt det, jeg lavede. Vi havde det så godt i Sallinge, men vi har det nu osse godt her i Ringe bare på en anden måde. Jeg kan li' at lege med drengene på vejen. Jeg kan li' at gå i skole. Der sker så meget nyt i Ringe, så i grunden er det meget godt her. Det eneste problem er far. Jeg ved, at han ikke kan li' sit arbejde på Lactosan, men hvad gør vi så? Jeg håber, han så kan finde noget andet arbejde her i Ringe. Men han vil jo kun arbejde med mejeri.

Efter Per var kørt, gik jeg ind og så ville Ellen godt fortælle et eventyr for mig og Ulrik, inden hun tog toget tilbage til Odense. Vi sagde, at hun skulle fortælle det, der hedder "Den, der først bliver vred". Vi kender godt eventyret, for Ellen har fortalt det mange gange før, men det er bare sådan en god historie. Ellen er bare så god til at fortælle historier, og det er en skam, hun bor helt i Odense. Hende ville jeg godt ha' som lærerinde, selv om frøken LaCour osse er rigtig sød.

Jeg synes, at december er sådan en hyggelig måned. Butikkerne er pyntet til jul med nisser og julehjerter, så nu behøver vi ikke ta' til Odense eller Fåborg for at kigge på juleudstilling. Det er i hvert fald en fordel ved at bo i Ringe.

Vi fik fri fra skole for nogle dage siden. Vi havde en julekalender i klassen, hvor vi skiftedes til at få en pakke. Vi er 27 elever i klassen, og da vi nåede den 22. , hvor vi fik juleferie, havde jeg ikke fået nogen pakke, og det var jeg lidt ked af. Men frøken LaCour havde selvfølgelig osse gaver til os og jeg fik den allerbedste gave, synes jeg. En lille indianerfigur. Da var jeg godt nok heldig. Så læste frøken LaCour en god julehistorie for os og i

frikvarteret gik vi rundt i de andre klasser, hvor der var pyntet til jul.

Bagefter gik vi over i gymnastiksalen, hvor Amdi Pedersen læste juleevangeliet for os. Så blev juletræet tændt, mens nogle piger sang nogle julesange. Og så havde vi juleferie.

I går kom farbror Rasmus på besøg fra Trunderup. Han kom kørende i den gamle Ford V8, som han købte af far, da vi rejste fra Sallinge. Jeg forstår ikke, hvorfor den skulle sælges. Vi har da osse brug for en bil i Ringe. Rasmus havde gaver med til os og han sagde, at min begyndte med G. Det har jeg tænkt meget på, og jeg aner simpelthen ikke hva' det ka' være, men nu varer det jo ikke så længe, før jeg får det at vide. Far er lige kommet hjem fra arbejde og er ved at vaske sig. Han har fri i helligdagene, men skal så på arbejde igen. 2. juledag skal vi besøge én han arbejder sammen med på Lactosan. Han bor i Gestelev og far sir', vi skal gå. Jeg synes, det er en lang tur. Der kunne vi godt bruge bilen. Om lidt skal jeg hjælpe mor med at pynte juletræet og jeg tror osse Ulrik vil være med. Jeg kan høre julegudstjenesten i radioen nu, og så er det snart jul. Jeg er sikker på, at det bliver en rigtig god jul.

Efterskrift

Det blev en rigtig god jul og en rigtig god juleferie. Vil I vide hvad jeg fik i julegave? Hvad var det, der begyndte med G. Sådånd en lille globus, som jeg fik af farbror Rasmus. Kan jeg virkelig huske, hvad jeg fik i julegave i 1958? Nej, så god er min hukommelse nu heller ikke, men som jeg har fortalt tidligere, gemte mor alle mine kladdehæfte fra hele min skoletid. I et hæfte fra Ringe Skole fandt jeg en stil med emnet ”Min Juleferie”. Stilen handler om de sidste dage før jul samt juleaften og den følgende ferie.

Og hvad fik jeg så?

1-2-3 af Grimbergs Verdenshistorie – så huskede jeg altså forkert. Det var ikke til min fødselsdag jeg fik dem.

Ivanhoe

Rolf I Kamp

Niels Sandbjerg og hans venner

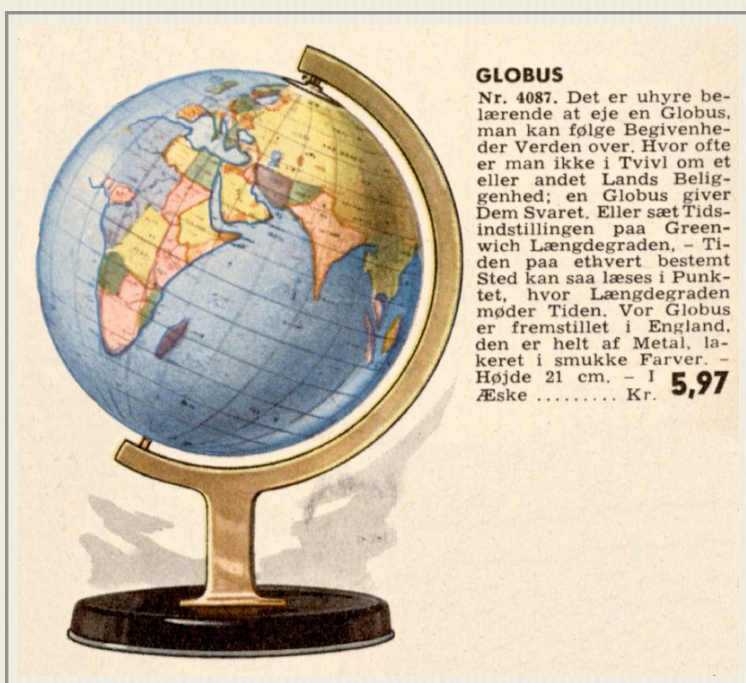
Børnenes julebog

Globus

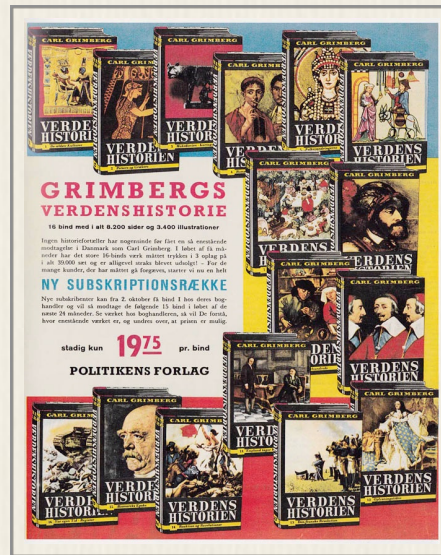
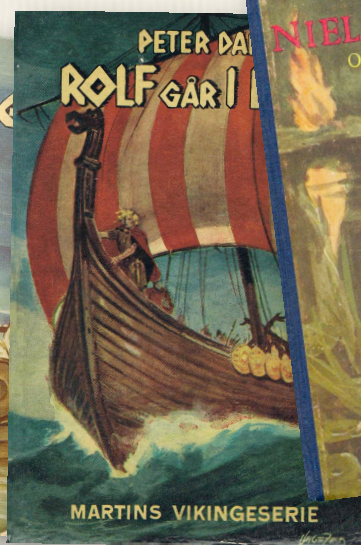
Pengepung

15 kroner

Og ifølge stilen besøgte vi både min farmor og mormor.

FAKTA

[Tryk her](#) for at læse en artikel om Grimbergs Verdenshistorie

[Tryk her](#) og læs en artikel om vintermanøvren.

Julen 1958

God Jul

Så blev det jul

Som jeg har nævnt nogle gange i denne julekalender, så gemte min mor alle mine kladdehæfter fra 1. Klasse til 3. Real - skræmmende læsning i dag, men sikkert også meget sigende. Når jeg læser mine stile fra dengang, synes jeg, der er et gennemgående træk, i hvert fald for de små klassers vedkommende. Stilene blev ofte bedømt med ordene "godt fortalt, Peter", "fin historie", men jeg kan jo også godt se, at siderne er fyldt med mange røde steger - der er stavfejl, bøjningsfejl osv. osv. Nogle ville måske betegne det som "Det Røde Hav". Det skulle nok gå lidt hurtigt og sikkert også for hurtigt. I dag har jeg lidt af det samme problem. Forbindelsen mellem hjernen og den skrivende hånd er ikke altid lige god, så derfor er jeg glad for, at nogen har hjulpet mig til at få et forhåbentligt rimeligt læsevenligt produkt ud af mine anstrengelser.

Først og fremmest skal Tine - min datter i London, ha' en kæmpe tak for sit store arbejde med den første gennemlæsning. Der kom de første røde streger. Senere ordnede hun alt det tekniske med uploadning til hjemmeside og hvad det ellers hedder - stor tak til dig, Tine.

Henni skal også ha' en stor tak. Hun har foruden at læse korrektur også givet mig et par måneders frirum, hvor jeg, som hun siger, mere befandt mig i 50'erne end i 2014. At hun så selv brugte måske endnu flere timer på at ro i sommerens løb, var noget helt andet, for som hun siger, var hun jo ikke hjemme!

Til sidst også en tak til Bodil Skriver for at læse fortællingerne igennem og komme med gode kommentarer.

Jeg håber, at I har haft en hyggelig december måned i selskab med Bamse og lille Peter.

Jeg håber også, at I har fundet det barnlige sind frem og fået opfrisket jeres oplevelser som børn.

Bamse er nu gået i hi på det mørke loft, jeg tror, han trænger til en rigtig god lang søvn.

Så er der kun tilbage at ønske alle en rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår fra

Henni og Peter
Humble 2014